

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010079
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2022:6919010079.5

Uznesenie

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného A. E., H.. XX.XX.XXXX N. Q. K., ktorý je stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a § 127 ods. 5 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 11. júla 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku samosudca trestnú vec Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11T/10/2019, kde je ako obžalovaný stíhaný A. E., H.. XX.XX.XXXX N. Q. K., trvale bytom C. XX, okres Q. K., adresa na doručovanie písomností XXXXX F. M. N., O. H.. X, R., v bode 1/ pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a v bode 2/ pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona a § 138 písm. d/ Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 22.08.2018 v čase od 05.00 h do 06.00 h v detskej izbe rodinného domu, nachádzajúceho sa v miestnej časti C. XX v Q. K., pristúpil nohou krk bývalej priateľke R. N., H.. XX.X.XXXX, trvale bytom N. C., K. XXX, okres Q. K., prechodne bytom C. XX, Q. K., pričom jej nadával do kuriev, šľapiek, nech zdochne a že ju zabije, čím svojím konaním vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, v bode 2/

od presne nezisteného dňa mesiaca august 2018 do 18.09.2018 intenzívne kontaktoval svoju bývalú priateľku R. N., H.. XX.X.XXXX, trvale bytom N. C., K. XXX, okres Q. K., prechodne bytom C. XX, Q. K., prostredníctvom SMS správ, telefonických hovorov z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, správ zasielaných prostredníctvom sociálnej siete Facebook - Messenger, a to či už pod svojím profilom alebo pod profilom „Q. A., kde ju takto kontaktoval minimálne v počte 146 SMS správ v období od 21.08.2018 do 08.09.2018, v počte 47 telefonických hovorov v rôznom časovom rozpätí a v počte niekoľko desiatok správ zasielaných prostredníctvom sociálnej siete, ktoré správy a telefonické hovory boli od R. N. nežiadané a proti jej vôli, ďalej vyhľadával jej osobnú blízkosť, a to najmä v jej zamestnaní, obťažoval telefonátmi jej vedúcu, kde aj v dôsledku tohto správania bola R. N. zo zamestnania prepustená, ďalej dňa 17.09.2018 ju čakal v mieste trvalého bydliska pred rodinným domom v Q. K., v miestnej časti C. XX a keď R. N. prešla okolo na osobnom motorovom vozidle a nezastala, išiel za ňou a na odstavnej ploche pred vjazdom do Poľnohospodárskeho družstva v C. svojím osobným motorovým vozidlom zablokoval osobné motorové vozidlo, v ktorom sedela na mieste vodiča R. N. a vedľa nej na mieste spolujazdca jej súčasný priateľ G. N., pristúpil k osobnému motorovému vozidlu, R. N. chytil za vlasy a takto sa ju snažil vytriahnuť cez okno von z vozidla, pričom na ňu kričal, že je špinavá kurva a následne, keď sa R. N. podarilo s jej súčasným priateľom odísť z miesta, tak ich na svojom osobnom vozidle prenasledoval a ďalej v presne nezistený deň, pravdepodobne dňa 06.09.2018 rozposlal dvanástim známym G. N., súčasného priateľa R.H. N. prostredníctvom sociálnej siete Facebook - Messenger intímne video v dĺžke 39 sekúnd, zobrazujúce časť intímneho styku R. N. s obvineným po vopred vyslovených vyhrážkach, že toto video zverejní, čím svojím konaním vzbudil u R. N. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a zhoršil kvalitu jej života,

p o s t u p u j e na prejednanie a rozhodnutie Okresnému úradu v Rimavskej Sobote ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. a/, písm. d/, písm. e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podal dňa 14.02.2019 pod č.k. 1Pv/344/18/6609-20 obžalobu na A. E., H.. XX.XX.XXXX v Q. K. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe a v skutkových vetách v bodoch 1/ a 2/ výrokovej časti tohto uznesenia, pričom popísané konanie A.F. E. prokurátor právne kvalifikoval v bode 1/ ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a v bode 2/ ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona a § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Predmetná trestná vec bola pôvodne rozhodnutá trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/10/2019 zo dňa 28.02.2019, ktorým bol A. E. uznaný za vinného zo spáchania žalovaných prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b/ Trestného zákona a nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s určením probačného dohľadu v trvaní 24 mesiacov, ako aj povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej R. N. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne odpor, ktorý zdôvodnil najmä tým, že bol poškodenou krivo obvinený, ide o jeho osobný spor s poškodenou, pretože mu doposiaľ nevyplatila sumu 8.000 eur titulom zrušenia vecného bremena spočívajúceho v práve jeho bývania a užívania nehnuteľností patriacich do vlastníctva poškodenej.

Na uvedenom základe bola vec prejednávaná a rozhodovaná na hlavnom pojednávaní, na ktorom obžalovaný A. E. podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutkov, ktorých spáchanie mu je kladené v obžalobe za vinu.

Pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1/ uviedol, že s poškodenou mali najmä ku koncu spoluzitia časté hádky, a to najmä kvôli nevyšporiadaným finančným otázkam. V kritický čas prišla poškodená podľa obžalovaného domov nad ránom, bola špinavá a zablatená a tak jej povedal len toľko, že prišla domov ako taká „špinavá kurva“. Poprel, že by poškodenej stúpil na krk a tiež, že by sa jej akýmkoľvek spôsobom vyhrážal. Tvrdil, že poškodená si to všetko vymyslela a naopak uviedol, že ona ho vtedy napadla, on ju však len oplľul a opäť jej povedal len toľko, nech sa ide umyť. Následne od nej odišiel a ona išla do detskej izby.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ priznal len toľko, že bol za poškodenou v práci štyrikrát, z toho dvakrát ju tam išiel pozrieť aj s jej synom, jedenkrát tam bol sám a popíjal pivo a jedenkrát ju v práci prichytil s N.. V čase, keď bol za poškodenou aj s jej synom, tak boli obaja ešte za dobre a išiel ju normálne navštíviť. Keď ju prichytil s N., čo bolo dňa 20.08.2018, tak sa mu N. začal vyhrážať a radšej odišiel a nenechal sa vyprovokovať. Keď už boli medzi nimi problémy, tak bol za ňou v práci len jedenkrát a vyhľadal ju tam preto, lebo sa s ním odmietala stretnúť a on sa chcel len dohodnúť ohľadom vysporiadania financií.

Na doplňujúce otázky uviedol, že on nikomu žiadne videá s erotickou tematikou neposielal. Následne uviedol, že v dvoch prípadoch poslal videá, na ktorých bola poškodená len svojim dcéram a obsah nebol erotický, ale bola na nich opitá poškodená. Na ďalšie otázky uviedol, že nikdy nekontaktoval zamestnávateľa poškodenej P. E., len v jednom prípade volal jeho manželke, ktorú chcel poprosiť, aby poškodená nemusela pracovať nočné smeny kvôli deťom. Priznal, že poškodenú mnohokrát kontaktoval posielaním SMS správ, čo vysvetľoval tým, že nový priateľ poškodenej N. sa zakazoval poškodenej s ním stretnúť, ona sa bála N. a chcel sa s poškodenou dohodnúť len o spôsobe finančného vyrovnania s tým, že opäť poprel, že by sa poškodenej akýmkoľvek spôsobom vyhrážal. Ohľadom incidentu, ktorý sa mal odohrať v aute dňa 17.09.2018, uviedol, že sa to nestalo tak ako je v obžalobe uvedené, poškodenú

za vlasy neťahal a ani sa jej žiadnym spôsobom nevyhrážal. Podľa neho sa to celé odohralo tak, že v ten deň viezol vo svojom aute známou do R. a počas jazdy ho predbehlo auto poškodenej s N., zastali za obcou C. na parkovisku a keď vystúpil so svojho auta a vybral sa k autu, v ktorom sedela poškodenej, tak ona so svojím autom vyrazila oproti nemu, pričom musel odskočiť, aby ho nezrazila. Z tohto dôvodu volal aj policajnú hliadku na policajnom čísle 158. Na ďalšie doplňujúce otázky uviedol, že rodinný dom v C. kúpili rodičia poškodenej za 10.000 eur, vlastníkom bola poškodenej R. N., pričom on mal zriadené právo doživotného užívania tohto domu. Počas rekonštrukcie do domu investoval cca 10.000 eur až 12.000 eur a keď sa rozišli s poškodenej, tak od nej požadoval náhradu 8.000 eur s tým, že bude súhlasiť so zrušením vecného bremena, a to jeho práva doživotného užívania tohto domu.

Poškodenej R. N. ku skutku v bode 1/ na hlavnom pojednávaní uviedla, že prišla z práce, spala v detskej izbe, obžalovaný k nej prišiel, pravou nohou jej stúpil na krk a vyhrážal sa jej, že ju zabije a zobral jej tiež mobilný telefón. Ona následne odišla ku kamarátke a keď sa vrátila domov, tak jej mobil bol na stole. Potom išla na políciu podať oznámenie. Na doplňujúce otázky uviedla, že v tom čase už spolu nežili dobre, nespávali spolu, ona s ním už nechcela bývať ani žiť, ale obžalovaný to nevedel a nechcel pochopiť. Na krk jej mal stúpiť tak, že podišiel k posteli, na ktorej spala, rukou ju chytil za rameno a šliapol jej nohou na krk. Celé to malo trvať len krátko s tým, že si vzájomne aj niečo povedali, keďže sa ho bála, tak radšej hneď odišla ku kamarátke.

Ohľadom skutku v bode 2/ uviedla, že v SMS správach obžalovaný na ňu naliehal, aby sa k nemu vrátila a sľuboval jej, že sa zmení, v niektorých sa jej aj vyhrážal.

Na doplňujúce otázky k tomuto skutku uviedla, že ona ich vzájomný vzťah ukončila dňa 13.07.2018, pracovala v bare na smeny a aj do práce chodil za ňou veľakrát, keď tam bol tak požíval alkohol, pil drinky a potom šoféroval auto, tvrdila tiež, že viackrát musela prísť do baru aj policajná hliadka. Uviedla aj to, že telefonoval do jej práce s tým, aby ju prepustili, pretože má pohlavnú chorobu, pričom jej to mal povedať šéf E., ktorý sa jej pýtal, že čo to má znamenať, že aj jeho dcéry volali do práce a zamestnávateľ trval na tom, aby sa to neopakovalo. Poškodenej pociťovala prítomnosť obžalovaného v bare, kde pracovala za psychický nátlak. Udalosť, ktorá sa odohrala dňa 17.09.2018 popisala tak, že aj s priateľom N. sa vracali autom z nákupu a keď prichádzali k domu na C., tak bola otvorená brána, obžalovaný stál vo dvore, a preto tam nezastala a išla sa za C. otočiť, pričom medzitým volal jej priateľ na políciu a keď sa chcela otočiť na parkovisku, tak prišiel obžalovaný na jeho aute, v ktorom bol sám a zablokoval jej auto. Vystúpil zo svojho auta, prišiel k autu, v ktorom sedela a cez otvorené okno ju ťahal za vlasy a kričal, podarilo sa jej nakoniec autom vyjsť a počas jazdy do Q. K. ju obžalovaný vo svojom vozidle prenasledoval, priateľ volal políciu a neskôr policajti obžalovaného s jeho autom zastavili v okolí N..

Na doplňujúce otázky uviedla aj to, že obžalovaný rozposlal jej priateľom a rodine video s erotickou tematikou, na ktorom bola ona a obžalovaný, pričom všetci sa nad tým pohoršovali. Konkrétne však neuviedla komu z jej priateľov a rodiny obžalovaný toto video poslal, potom dodala, že to videl aj jej zamestnávateľ a že obsahom videa bol orálny sex.

Na otázku samosudcu, prečo už nepracuje v bare, uviedla, že tam mala veľa problémov, ktoré jej narobil obžalovaný E. a že kvôli nemu dostala aj výpoveď. V ďalšom poprela, že by bola niekedy opitá, že by vo zvýšenej miere požívala alkohol a potvrdila, že rodinný dom, v ktorom býva v C., jej kúpili na úver rodičia, ona je jeho vlastníčkou a obžalovaný tam má právo doživotného užívania. Podľa nej obžalovaný investoval do rekonštrukcie len cca 3.000 eur na nové plastové okná.

Ďalším zo svedkov, ktorý na hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného z trestnej činnosti kladenej mu za vinu touto obžalobou, bol G. N., súčasný priateľ poškodenej. Tento vypovedal o tom, že s poškodenej žije ako druh asi štyri roky a o tom, že obžalovaný šliapol na krk poškodenej mu povedala samotná poškodenej ešte v ten deň a tiež mu povedala aj o tom, že okrem toho sa jej obžalovaný vyhrážal aj smrťou a že jej zobral mobilný telefón. Vypovedal aj o tom, že niekoľkokrát mu poškodenej telefonovala, aby prišiel za ňou do baru, kde pracovala, pretože v bare bol aj obžalovaný, ktorý tam robil „zle“. Keď sa stretol s obžalovaným osobne, tak tento na neho naliehal, aby dal poškodenej pokoj, lebo že k nim budú chodiť cigáni. Videl aj SMS-ky, ktoré mu ukázala poškodenej tieto boli väčšinou písané po maďarsky a uviedol aj to, že obžalovaný rozposlal erotické video rodine poškodenej a jej priateľom. Ohľadom udalosti zo dňa 17.09.2018 uviedol, že išiel spolu s priateľkou v aute, ktoré ona šoférovala, pričom obžalovaný ich počas jazdy prenasledoval vo svojom vozidle, v tomto sedel sám a keď sa chcel s

poškodenou na parkovisku pri Z. M. otočiť, tak im obžalovaný autom zablokoval výjazd na hlavnú cestu a vystúpil so svojho auta, podišiel k ich autu a cez otvorené okno začal ťahať poškodenú za vlasy smerom von z auta. On ju bránil, podarilo sa mu obžalovaného odstrčiť a následne aj odísť s autom smerom na Q. K.. Svedok zopakoval, že obžalovaný sedel v aute sám a vie to preto, že sa celý čas otočený pozeral dozadu na auto, ktoré ich prenasledovalo, pričom počas jazdy volal o pomoc opakovane na políciu.

Ďalšími dôkazmi, ktoré obžalovaného usvedčujú z predmetnej trestnej činnosti boli najmä čítané zápisnice o trestných oznámeniach, ktoré podala poškodená R. N. a potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija. K týmto listinným dôkazom sa obžalovaný vyjadril tak, že ide o klamstvo proti nemu.

Okrem uvedeného dokazovania bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie, pričom ako svedkovia boli v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní vypočutí aj Z. C., P. S. E., B. Z. a L. E.. Okrem svedkyne L. E. ide o nestranných svedkov, ktorí k stranám trestného konania nemajú žiaden príbuzenský vzťah.

Svedkyňa L. E. nebola osobne prítomná ani pri jednom zo skutkov, kladených obžalovanému - jej otcovi za vinu, pri dome poškodenej v C. bola prítomná len raz, a to v čase, keď už jej otec s poškodenou nežil. Doprevádzala ho, keď si prišiel pre osobné veci a asistovali tam aj policajti. Potvrdila, že jej raz otec poslal video, na ktorom bola zachytená poškodená v opitom stave a poprela, že by niekedy telefonovala zamestnávateľovi poškodenej a že tohto informovala o pohlavnej chorobe, ktorou mala trpieť poškodená.

Svedok P. S. E. je majiteľom L. L. & C., v ktorom od 01.08.2018 pracovala poškodená R. N.. Vo vzťahu k poškodenej uviedol, že viackrát neprišla do práce, čo odôvodňovala tým, že má problémy, ktoré musí riešiť, preto bolo nutné zabezpečiť za ňu náhradu a keďže z jej strany k náprave nedošlo, museli s ňou skončiť pracovný pomer. Na doplňujúce otázky uviedol, že niekoľkokrát bol za poškodenou v bare aj obžalovaný, nikdy sa však nesprával agresívne a ani zákazníci sa nestťažovali na jeho správanie. Tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní na doplňujúcu otázku uviedol, že dôvodom prepustenia poškodenej N. nebolo správanie obžalovaného E., ale správanie jej súčasného priateľa G. N., ktorý vysedával v bare akoby ju strážil, pričom niekedy mal aj problémy so zákazníkmi, ktorí sa na jeho chovanie sťažovali. Dodal, že kvôli jeho zlému menu, tam veľa ľudí ani nechcelo chodiť.

Na tomto mieste je tiež potrebné uviesť, že v spise je na čl. 267 žurnalizovaná správa zamestnávateľa na poškodenú R. N.P., ktorá bola podľa § 269 Tr. poriadku čítaná ako listinný dôkaz, v ktorej konateľ P. S. E. okrem iného uviedol, že poškodená po zaškolení spĺňala všetky predpoklady na vykonávanie práce, po dvoch týždňoch bezproblémového fungovania však prišlo k zvratu, telefonicky ich kontaktoval bývalý priateľ E., ktorý sa dožadoval stretnutia, avšak jeho návrhy ignorovali a k stretnutiu nedošlo. Poškodená N. sa niekoľkokrát nedostavila do práce s odôvodnením, že musí riešiť situáciu s E., a to aj na polícii. Podľa správy sa situácia začala vyhrcovať, keď ju v práci začal sústavne navštevovať jej nový priateľ N., ktorý jej podľa viacerých zákazníkov robil žiarlivostné scény a bránil jej vo výkone práce a keďže aj napriek upozorneniam z ich strany sa situácia nezlepšila a opakovala, pristúpili k rozviazaniu pracovného pomeru s okamžitou platnosťou. V závere správy sa uvádza, že pani Vaculčiakovú pre tieto dôvody považujú za neschopnú, nedôveryhodnú a nelojálnu.

Na hlavnom pojednávaní ako svedkyňa vypovedala aj Z. C., ktorá uviedla, že raz v polke septembra bola na nákupe v meste, stretla sa náhodou s obžalovaným E., ktorého poznala už dávnejšie a tento jej navrhol, že ju aj s nákupom odvezie domov do E.. Počas jazdy niekde v obci C. mal obžalovaný telefonát ohľadom nejakého kľúča, potom zastal svojim autom za C. na parkovisku, pričom na tomto parkovisku už stálo auto, v ktorom sedela žena aj s nejakým mužom. Keď E. vystúpil a išiel smerom k tomu druhému autu, tak toto auto vyštartovalo proti E. akoby ho chcelo zraziť. V aute za volantom sedela žena, ktorá si s E. vzájomne niečo vykrikovala, pričom svedkyňa zopakovala, že k žiadnemu fyzickému kontaktu medzi touto ženou a E. nedošlo. E. ju potom odviezol k blízkej autobusovej zastávke, kde ona vystúpila a viac už o veci uviesť nevie.

Na otázku samosudcu, kto sedel v druhom aute so ženou, uviedla, že jeden muž, ktorého predtým nepoznala, tú ženu už videla a s týmto mužom sa neskôr stretla aj na polícii a na súde počas výsluchov. Dodala, že po prvom hlavnom pojednávaní raz cestovala s priateľom B. Z. autobusom, pričom v obci C. do autobusu nastúpil tento muž a hneď začal na nich kričať a vyhrážať sa im. Vykrikoval, že či sa

nehanbí svedčiť a rôzne iné veci. Rovnako sa tento muž agresívne voči nej a priateľovi správal aj na súde pred pojednávacou miestnosťou, keď čakali na výsluch a jej priateľovi sa vyhrážal, že ho zbije.

Svedok B. Z. sa dostavil na súd ako sprievod priateľky, svedkyne Z. C., ktorá sa bála muža, ktorého už videli na súde pri prvom pojednávaní a ktorý na nich zaútočil v autobuse. Udalosť popísal tak, že cestoval s priateľkou domov, tento muž, ktorého neskôr označil menom N., pristúpil do autobusu v C. a hneď sa im začal vyhrážať a kričať na nich. Vykrikoval, že či sa nehanbia na súde svedčiť, že dostanú, preto priateľka volala hneď z autobusu policajnú hliadku, ktorá vec aj riešila a neskôr to bolo postúpené ako priestupok. Rovnako potvrdil vyjadrenie priateľky C. aj o tom, že N. sa im vyhrážal aj na súde, keď čakali na výsluch, pričom im nadával do cigánov, že všetkých podplatili a pod.. K veci samej tento svedok nič uviesť nevedel.

Okrem vyššie uvedeného dokazovania boli v ďalšom na hlavnom pojednávaní prečítané podľa § 269 Tr. poriadku aj nasledovné listinné dôkazy: uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 12C/34/2018 zo dňa 21.09.2018 z čl. 83 až 88, zmluva o budúcej zmluve o zrušení vecného bremena z čl. 270 až 272, doklady predložené R. N. z čl. 337 až 342, doklad predložený obžalovaným v talianskom jazyku z čl. 343, správa o povesti z čl. 347, správa o priestupkoch z čl. 348 až 349, odpis registra trestov z čl. 350 a správy cez Messenger z čl. 94 a nasl. a po taktom vykonanom dokazovaní bol zistený nasledovný skutkový a samosudca dospel k týmto právnym záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že určité obdobie žil obžalovaný s poškodenou v spoločnej domácnosti ako druh a družka, pričom počas ich spolužitia kúpili rodičia poškodenej na hypotéku rodinný dom v obci C. Č.. XX, ktorej vlastníčkou je v celosti poškodená R. N.. Ďalej bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že k tomuto domu mal obžalovaný zriadené vecné bremeno, a to právo doživotného užívania, čo vyplýva jednak z výsluchu obžalovaného a poškodenej, ďalej z listu vlastníctva (čl. 269). Bez pochyb bolo ďalej zistené, že ešte za spolužitia obaja rekonštruovali tento rodinný dom a hlavný nesúlad v tomto smere je medzi nimi v tom, akou výškou investícií prispel do rekonštrukcie obžalovaný. Tento tvrdí, že investoval 10.000 eur až 12.000 eur a po rozchode požaduje náhradu vo výške 8.000 eur s tým, že bude súhlasiť aj so zrušením jeho práva doživotného užívania k domu. Poškodená pri výsluchu na hlavnom pojednávaní akceptovala jeho investíciu len vo výške 3.000 eur.

Z výsluchu oboch tak na hlavnom pojednávaní, ako aj z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní vyplýva, že niekedy v júli 2018 vyvrcholili medzi nimi vzájomné rozpory, pričom poškodená už nebola ochotná ďalej žiť a viesť spoločnú domácnosť s obžalovaným. Tieto rozpory prerástli do vzájomných hádok, ktoré sa stupňovali.

Obžaloba tvrdila, že v dôsledku týchto hádok mal obžalovaný konaním popísaným v bodoch 1/ a 2/ obžaloby spáchať prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona a § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení dôkazov však samosudca nemal za preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú popísané v bodoch 1/ a 2/ obžaloby. Jedinými dôkazmi preukazujúcimi uvedenú trestnú činnosť sú výsluchy poškodenej R. N. a svedka G. N., ktorých výpovede však samosudca považoval za neveryhodné a tendenčné. Nevierhodnosť ich výpovedí vyplýva najmä z výsluchu ďalších nestranných svedkov, a to P. E. a Z. C.. Obaja títo svedkovia vyvracajú tvrdenia poškodenej a svedka N. najmä ohľadom udalostí popísaných v bode 2/ obžaloby. Nevierhodnosť výpovede poškodenej je daná najmä tým, že opakovane tvrdila na obžalovaného, že ju prenasledoval aj v práci a že bol hlavným dôvodom výpovede, ktorú dostala. Tieto jej tvrdenia boli vyvrátené najmä výsluchom svedka P. E. a žurnalizovanej správy, ktorú ako konateľ pre potreby tohto trestného konania vyhotovil, ktorých obsahy sú už vyššie popísané. Ďalej samosudca dáva v tomto smere do pozornosti aj výsluch svedkyne C., ktorá odlišným spôsobom popísala incident, ktorý sa mal odohrať dňa 17.09.2018 v lokalite obce C., pričom táto svedkyňa v celom rozsahu podporuje verziu uvádzanú obžalovaným. Podľa svedkyne sa obžalovaný v tomto čase nedopustil na poškodenú žiadneho násilného konania, neťahal ju za vlasy a ani ju žiadnym spôsobom fyzicky neatakoval. Naopak svedkyňa aj spolu so svedkom Z. zhodne popísali,

že boli atakovaní v súvislosti s ich svedeckou výpoveďou na súde svedkom N. - súčasným priateľom poškodenej, a to v dvoch prípadoch, pričom jeden sa odohral náhodne pri ich stretnutí v autobuse a druhý priamo v budove súdu pred pojednávacou miestnosťou. Obaja zhodne vypovedali o tom, že svedok N. na nich kričal, nadával im do cigáňov, čo považovali z jeho strany za hrozbu ohľadom obsahu výpovede svedkyne C., ktorá bola priamo účastná jednej z udalostí, ktorej spáchanie je v bode 2/ kladené za vinu obžalovanému.

Z uvedených dôvodov považoval samosudca za nevieryhodnú aj tú časť výpovede poškodenej, kde v bode 1/ usvedčovala z trestnej činnosti obžalovaného, pričom okrem jej výpovede k tomuto skutku nebol počas celého trestného stíhania vykonaný žiaden iný dôkaz, ktorý by podporoval jej výpoveď o tom, že skutok sa skutočne stal tak, ako to ona tvrdí, napríklad lekárska správa, prípadne aj iný nepriamy dôkaz, teda dôkaz o tom, že obžalovaný jej v kritický čas skutočne pristúpil nohou na krk, pričom jej nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije a že takéto jeho konanie vzbudilo u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Objektívna stránka žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V zmysle tohto výkladu vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže byť napríklad aj vyhrážanie sa spôsobením škody veľkého rozsahu (podpálením domu) alebo zničením veci vysokej umeleckej hodnoty, ku ktorej má poškodený citový vzťah, alebo vyhrážanie sa spôsobením ťažkej ujmy na zdraví osobe blízkej poškodenému a pod..

Pri tomto trestnom čine sa nevyžaduje, aby ten, komu sa vyhráža, bol prítomný. Stačí, keď páchatel' vyhrážku poškodenému adresuje takým spôsobom, o ktorom vie, že sa poškodený o vyhrážke dozvie (napr. listom, telefonicky, prostredníctvom ďalšej osoby a pod.).

Objektívna stránka žalovaného prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zákona spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života. Trestnosť konania páchatel'a podľa odseku 1 tohto ustanovenia spočíva v tom, že páchatel' sa vyhráža inému ublížením na zdraví alebo inou ujmom jemu alebo jemu blízkej osobe, vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje, kontaktuje ho prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli, zneužije jeho osobné údaje na účel získania osobného alebo iného kontaktu, alebo iného inak obmedzuje v jeho obvyklom spôsobe života.

V oboch prípadoch týchto žalovaných trestných činov ide o prečiny.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Prečinom podľa Trestného zákona je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo úmyselný trestný čin, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov a zároveň jeho závažnosť prevyšuje mieru nepatrnú (u mladistvých mieru malú).

Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pojem trestný čin možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností, podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočností, charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom je skutok len vtedy, ak naplnia obligatórne znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti

Trestného zákona a zároveň je jeho závažnosť, s ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela väčšia ako nepatrná, resp. u mladistvých ako malá.

V posudzovanej veci bolo potrebné zohľadniť v súhrne všetky skutočnosti, ovplyvňujúce závažnosť prečinu. Predovšetkým osobu páchatela, následky činu ako aj možnosť nápravy páchatela.

V ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zákona je zakotvená výnimka z formálneho chápania kategórie trestných činov len vo vzťahu k prečinu. Závažnosť prečinu určujú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a tiež miera zavinenia a pohnútky páchatela. Ide o taxatívny výpočet skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu. Na rozdiel od kritérií, ktoré boli určujúce pre vymedzenie stupňa spoločenskej nebezpečnosti podľa predchádzajúceho Trestného zákona, kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa netýkajú všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty trestného činu. Tieto kritériá sa netýkajú subjektu trestného činu, čím sa zvyrazňuje rovnosť všetkých pred zákonom, pričom niektoré okolnosti týkajúce sa osoby sú vyjadrené v prirážajúcich a pofahčujúcich okolnostiach (pozri § 36, 37). Takisto objekt trestného činu daný priamo zákonom je v podstate rovnaký pre všetky konkrétne prečiny v jednotlivých skutkových podstatách, a preto netreba osobitne hodnotiť ani toto kritérium. Na druhej strane kritériá týkajúce sa konania a následku, t.j. objektívna stránka, a miery zavinenia, príp. pohnútky, t.j. subjektívna stránka, sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Spôsob vykonania činu zahŕňa druh a povahu konania, ako aj použité prostriedky. Pod pojmom následok sa tu nemá na mysli len primárny následok v podobe porušenia alebo ohrozenia chráneného záujmu, ale aj ohrozenie a porušenie ďalších náhodných vedľajších objektov. Pokiaľ však pri trestnom čine, ktorý je v základnej skutkovej podstate prečinom, spôsobený následok odôvodňuje použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorá zakladá znaky zločinu, hodnotenie závažnosti z hľadiska právnej kvalifikácie neprichádza do úvahy, pretože zločin je prísne formálna kategória. Pokiaľ je následkom ohrozenie chráneného záujmu, význam má nielen veľkosť hrozacej škody, ale aj stupeň pravdepodobnosti, že škoda nastane. Miera zavinenia môže znamenať najmä vyššiu závažnosť úmyslu oproti nedbanlivosti a tiež priameho úmyslu oproti nepriamemu úmyslu - pozri § 15 a 16. Takisto vopred uvážený úmysel je ťažší než úmysel bezprostredne daný.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd postúpi veci inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedených skutočností ohľadom preukázaného skutkového stavu dospel samosudca k záveru, že predmetné konanie obžalovaného nenapĺňa znaky žalovaných prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. d/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona a § 138 písm. d/ Trestného zákona, pretože závažnosť konania obžalovaného je v oboch prípadoch nepatrná.

V konaní nebolo žiadnym objektívne nespochybniteľným dôkazom preukázané, že by obžalovaný v bode 1/ obžaloby pristúpil nohou krk poškodenej, pričom jej mal nadávať do kuriev, šľapiiek, nech zdochne a že ju zabije a týmto svojím konaním vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a v bode 2/ obžaloby nebolo preukázané, že by poškodenú dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to vzbudilo u nej dôvodnú obavu o život, zdravie a podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu jej života tým, že vyhľadával jej osobnú blízkosť, sledoval ju a kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, pričom nebolo tiež bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že by tak konal aj násilím.

Na druhej strane bolo vykonaným dokazovaním zistené, že obžalovaný poškodenú kontaktoval prostredníctvom SMS správ, telefonických hovorov, ako aj zasielaním správ prostredníctvom sociálnych sietí, čo mohla poškodená považovať za obťažujúce a proti jej vôli a mohlo to určitým spôsobom zhoršiť aj kvalitu jej osobného a pracovného života, avšak nie takej intenzity, aby to splňalo zákonné znaky žalovaných trestných činov.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení mal samosudca za to, že v danom prípade nejde o spáchanie žalovaných prečinov, pretože závažnosť konania obžalovaného bola v tomto prípade nepatrná, a to vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, tiež aj mieru zavinenia a pohnútku.

Podľa názoru samosudcu sa mohol obžalovaný v tomto prípade dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a takéto jeho správanie dáva zákonný priestor správnomu orgánu samostatne posúdiť, či nedošlo k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, písm. d/, písm. e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať sťažnosť prokurátor do 3 pracovných dní
odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej
Bystrici. Sťažnosť má odkladný účinok.